

KARTA PRACY – KALENDARIUM NIEPODLEGŁOŚCI

Powstanie Księstwa Warszawskiego – założonego przez Napoleona w 1807 r. jako akt wdzięczności dla Polaków za pomoc w bitwach przez niego prowadzonych. Księstwo Warszawskie istnieje tylko do upadku Napoleona i znika w 1815 r.

Po upadku Księstwa Warszawskiego powstaje Królestwo Polskie założone przez Imperium Rosyjskie zwane Kongresówką. Istnieje do 1831 r. Jego prawa drastycznie zmieniają się po wybuchu i porażce Powstania Styczniowego.

Trzy wielkie Imperia: Niemcy, Austro-Węgry i Rosja, które są zaborcami Polski czują, że nadchodzi ich schyłek. Nad Europą wisi widmo wojny. 28 lipca 1914 r. zamach na księcia Ferdynanda doprowadza do eskalacji nastrojów w Europie i do wybuchu pierwszej wojny światowej. Zaborcy Rosja oraz Austro-Węgry i Niemcy stają po dwóch stronach barykady.

Józef Piłsudski stworzył na terenie Królestwa Polskiego tajną Polską Organizację Wojskową. Początkowo jej głównym zadaniem miały być akcje skierowane przeciwko Rosji. Była to armia podziemna bez nadzoru ze strony któregokolwiek z zaborców, sterowana przez samego Piłsudskiego.

Wszystkie trzy państwa starają się zasilić swoje armie żołnierzami pochodzenia Polskiego. W efekcie tych starań w armii Austro-Węgierskiej pod wodzą Józefa Piłsudskiego powstają Legiony Polskie. To początek drogi do wolności.

5 listopada 1916 cesarz niemiecki i cesarz austro-węgierski podpisują akt, który zapewnia o utworzeniu w przyszłości „państwa samodzielnego z dziedziczną monarchią i konstytucyjnym ustrojem” na terenie ziem Królestwa Polskiego. W dokumencie nie zawarto jednak szczegółów powstania Państwa Polskiego. Jest to dopiero wstęp dążenia do niepodległości.

W grudniu 1916 w odpowiedzi na akt z 5 listopada, również władca Rosji – Car Mikołaj II zapowiada stworzenie wolnej Polski.

W 1917 r. Józef Piłsudski i Legiony Polskie odmawiają złożenia przysięgi wierności cesarzom państw zaborczych. Konsekwencją tzw. kryzysu przysięgowego było internowanie dużej części żołnierzy służących do tej pory u boku państw centralnych i osadzenie w obozach w Beniaminowie i Szczypiornie. Józefa Piłsudskiego osadzono w twierdzy w Magdeburgu. Wydarzenia z lipca 1917 roku były także końcem nadziei, że niepodległe państwo uda się odzyskać w sojuszu z państwami centralnymi: Niemcami i Austro-Węgrami.

15 sierpnia 1917 r. powstał Komitet Narodowy Polski pod wodzą Romana Dmowskiego, jego siedziba znajduje się w Paryżu. Miał on przede wszystkim reprezentować sprawy Polski za granicą oraz organizować polonię. KNP został uznany przez Francję, UK, Włochy i USA.

Rewolucja na terenie Rosji doprowadza do nowego ładu w tym państwie. Zmiana władzy oraz wydanie nowych praw, stwarzają warunki do walki o wolną Polskę.

Z okazji Nowego Roku Prezydent USA Woodrow Wilson w orędziu noworocznym ogłosił 14 punktów stanowiących fundament powojennego ładu międzynarodowego. Zawarty w nich był postulat utworzenia niepodległego państwa polskiego z dostępem do morza.

W związku z coraz gorszą sytuacją Niemiec na froncie zachodnim, w październiku 1918 r. Rada Regencyjna zadeklarowała powstanie niepodległego Państwa Polskiego, które zbudowane miało być zgodnie z założeniami opisanymi przez Wilsona.

7 listopada 1918 r. powstaje Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej – zwiastun niepodległości Polski. Na jego czele staje Ignacy Daszyński.

10 listopada 1918 r. Józef Piłsudski zostaje wypuszczony z twierdzy w Magdeburgu, skąd przejeżdża do Warszawy.

11 listopada 1918 r. w wagonie kolejowym w lesie pod francuskim Compiègne podpisano rozejm pomiędzy państwami ententy, a Cesarstwem Niemieckim kończący I wojnę światową. W Warszawie odbywają się huczne uroczystości na ulicach związanych z symbolicznym momentem zdobycia wolności. To tylko początek drogi do niepodległości. W kolejnych miesiącach i latach, Państwo Polskie odbudowuje swoje struktury i uczy się na nowo funkcjonowania niezależnego.